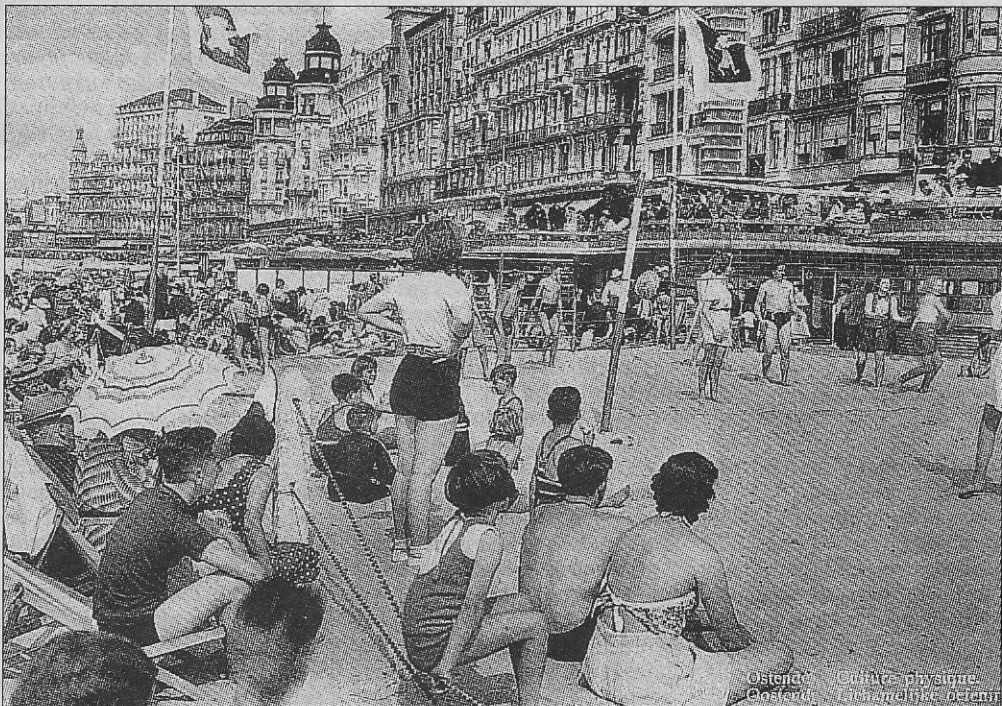

Omer Vilain over de tijd van toen

Het einde van de badinstellingen

Vanaf midden september zal de zee-dijkpromenade tussen IJzerstraat en Parijsstraat worden weggebroken en zal er in de na-zomer en volgende winter als een bouwwerf blijven.

De vernieuwing van de dijk betekent het einde van de badinstellingen die in de winter van 1934-1935 werden gebouwd. In die tijd wilde men Oostende een meer sjiieke look geven en verving het Lido de badkarren op het strand. Weliswaar werden het eerste jaar toch nog een paar karren beschikbaar gehouden voor de baders die niet in badpak over het strand naar zee wilden lopen.

De club van 'Papa Ours' was geen exclusiviteit voor kleintjes. Ook de aankomende volwassenen wisten er zich te amuseren.

Ooit moest men betalen om in zee te zwemmen

De maatschappij *Ostend Plage* kreeg de concessie voor de exploitatie van de badinstallaties plus het voorliggend strand. Ons inziens was de benaming een van de hoofdredenen waarom de Oostendenaars eerder vijandig stonden tegenover 'Ostend Plage'. Pas veertig jaar later werd het logo veranderd naar *Bad en Strand*.

Feit is dat iedereen die tussen het kursaal en de Konink-

lijke Gaanderijen ging baden, daarvoor moest betalen. Wie van 'Ostend Plage' gebruik maakte moest aan de mannen in witte kielen hun herkenningsbandje aan de pols tonen. De huurders van een eigen strandtent tegenover de Koninklijke Villa en de Gaanderijen (de echte Oostendenaars in feite) moesten aan dezelfde mannen een ticket kopen om in zee te mogen zwemmen...

Weinig stadsgenoten betraden ooit de badinstallaties onder de promenade. Het was dan ook nauwelijks geweten

dat er zich daaronder 250 badhokjes bevonden plus een koninklijke badcabine.

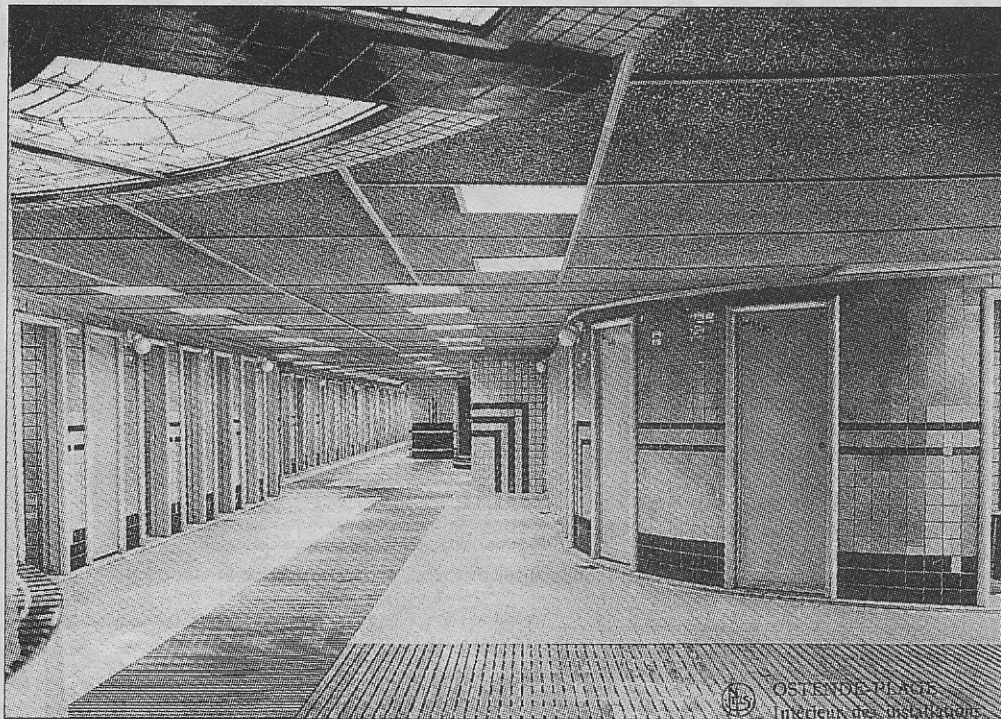
Vijf jaar oorlog tastten de installaties aan. Na de bevrijding werden herstellingen verricht en een nieuwe uurwerktoeren gebouwd. Deze laatste oogde minder mooi in vergelijking met de eerste 'horloge'. De kassa's die op de zeedijk waren opgetrokken, waren niet praktisch. Wie 'Ostend Plage' bezocht en de trappen van de dijk naar strand afdaalde, stelde vast dat er weer naar boven moest geklommen om daar een be-

taalbewijs af te halen. Enkele jaren geleden kwam een bulldozer ze op één ochtend wegruimen. De kassa's deden toen nog enkel dienst als mini-bazars voor verkoop van snoep en frisdranken.

Typisch stukje Oostende verdwijnt

Wat wel in de herinnering blijft van de Oostendenaars is de kinderopvang *Papa Ours* later omgevormd tot *Club Papa Dauphin*. De luxueuse speeltuin onder leiding van een animator kende succes bij de middenstand voor het onderbrengen van de kroost tijdens de vakantiemaanden. Er heerste een goede ambiance omdat ook tieners en jongeren er samentroepen. Het duurde tot de Lido zijn tijd als pleisterplaats had gehad.

Even nog in herinnering brengen dat de plannen van de badinstallaties door vier bouwmeesters werden getekend. Met name waren dat Bernard Christiaens, Colombie, Vallay en Smis. Hun plannen werden samengevoegd en er werden heelwat compromissen gedaan. Van iedere architect werden een of meerdere ideeën overgenomen. Het resultaat heeft men meer dan een halve eeuw kunnen aanschouwen. De inhuldiging had plaats in 1935. Op die dag greep tevens een wedstrijd plaats voor de mooiste baadster en het mooiste badpak. Met 'Bad en Strand' verdwijnt opnieuw een stuk Oostendse historie.

De badhokjes onder de zeedijk. Weinig Oostendenaar betraden ooit de installaties van 'Ostend Plage'.